

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 382/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. júna 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 63/2014 zo 17. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 63/2014 zo 17. júna 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaní vedenom pred Okresným súdom Michalovce (ďalej len „okresný súd“), predmetom ktorého bolo rozhodovanie o náhrade škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predmetná ujma mala byť sťažovateľke spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu, preto podľa sťažovateľky sudcovia okresného súdu nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to sťažovateľka žiadala, aby krajský súd rozhodol o prikázaní jej veci inému súdu toho istého stupňa. Pretože krajský súd návrhu sťažovateľky na prikázanie veci nevyhovel, sťažovateľka navrhla zrušiť okresným súdom nariadené pojednávanie a prerušiť konanie do rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti, ktorú podala proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení sudcov okresného súdu vo veci jej žaloby. Okresný súd napriek návrhu sťažovateľky pokračoval v konaní, uskutočnil pojednávanie bez účasti sťažovateľky a vo veci meritórne rozhodol tak, že žalobu sťažovateľky v celom rozsahu zamietol. Zároveň zamietol návrh sťažovateľky na prerušenie konania. Krajský súd svojím napadnutým rozsudkom potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne.

Podľa tvrdenia sťažovateľky krajský súd napadnutým rozsudkom, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, porušil jej označené práva tým, že:

„A. Rozhodoval vylúčený sudca...“

B. ... Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

C. ... Súdny oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohol sťažovateľ vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...,

D. ... napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, absentuje v ňom náležité odôvodnenie zaujatého právneho názoru, prečo rozhodol o merite odvolania odlišne od ustáleného právneho názoru obsiahnutého v rozhodovacej praxi súdov, ako aj prečo nerešpektoval presun dôkazného bremena na žalovaného...,

E. ... Odvolací súd napadnutým rozhodnutím odmietol odvolanie sťažovateľa, ktoré smerovalo voči rozhodnutiu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie súdneho konania... čím došlo vo vzťahu k sťažovateľovi... k odňatiu možnosti konať pred súdom v dôsledku neprejednania legitímne podaného odvolania.“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom a napadnutým rozsudkom krajského súdu bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby jej priznal finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby sťažovateľky o náhradu škody a nemajetkovej ujmy a bol zamietnutý jej návrh na prerušenie konania.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažnosti sťažovateľky týkajúcej sa napadnutého rozsudku krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podanej sťažnosti je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky, totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve predošlých prípadov (tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ako aj krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody

odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutému rozsudku krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade tejto sťažnosti. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovanom prípade nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu aj tejto sťažnosti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nej uplatnených (zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu, vrátenie veci na ďalšie konanie a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2015